

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017 și a încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 privind constatarea încălcării drepturilor prevăzute de art. 186 alin. (6) Cod de procedură penală, declarat de către condamnatul, Ostapenco Veaceslav,

A C O N S T A T A T:

1. La data de 18 aprilie 2016 condamnatul, Ostapenco Veaceslav, a depus cerere prin care a invocat că la momentul examinării cauzei penale în privința acestuia de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, a fost deținut sub arest pe o durată de 18 luni, astfel i-au fost încălcate drepturile constituționale, precum și cele prevăzute de art. 186 Cod de procedură penală.

2. Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 octombrie 2016, a fost respinsă cererea condamnatului Ostapenco V., ca fiind inadmisibilă.

În motivarea hotărârii, instanța de judecată a statuat, că Hotărârea nr. 9 din 29.04.2016 privind modul de executare a hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale art. 186 din Codul de procedură penală (termenul arestului preventiv) – Sesizarea 35g/201, nu este aplicabilă față de Ostapenco V., condamnat prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 iunie 2015, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu încheierea sus menționată, condamnatul Ostapenco V., a declarat recurs, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă plângerea sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017 a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută încheierea.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de recurs a reținut ca fiind irelevante pentru admiterea recursului și casarea încheierii contestate, argumentele invocate de către condamnat, deoarece prima instanță corect a conchis că față de Ostapenco Veaceslav condamnat prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 iunie

2015 în baza art. 217¹ alin. (4) Cod penal, hotărârea Nr. 9 din 29.04.2016 privind modul de executare a hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură penală (termenul arestului preventiv) Sesizarea 35g/201, nu este aplicabilă.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz, sunt atacate cu recurs în anulare de către condamnatul Ostapenco V., prin care solicită casarea acestora și adoptarea unei hotărâri legale.

În motivarea recursului în anulare declarat invocă:

- instanța de recurs nu s-a expus asupra argumentelor invocate în recurs;
- nu s-a ținut cont de hotărârea Curții Constituționale nr. 3 din 23.02.2016;
- nu s-a ținut cont de practica internațională și precedentele în cazurile analogice;
- deținerea în stare de arest pe parcursul unei perioade îndelungate, a influențat negativ asupra stării de sănătate, iar condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 13 sunt inumane și contravin normelor internaționale;
- nu s-a ținut cont de faptul că i-au fost puse diagnoze de către medicii Penitenciarului nr. 13, ce se află în lista bolilor ce împiedică executarea pedepsei cu închisoare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, în redacția Legii nr. 66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și în numele persoanelor menționate în pct. 2)-4) al normei menționate, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Totodată, Colegiul penal relevă normele prevăzute de art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, unde este stipulat că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Așadar, prevederile legale menționate mai sus prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată o cauză penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Reieșind din conținutul recursului în anulare și materialele dosarului, se constată că condamnatul, Ostapenco V., contestă hotărârile judecătorești adoptate, în cazul verificării legalității termenului ținerii persoanei în stare de arest și prelungirea lui, prevăzute de art. 186 Cod de procedură penală, adică prin care nu a fost judecată o cauză penală în fond, respectiv nu au fost adoptate hotărâri de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal, așa cum este stipulat în sensul prevederilor art. art. 452 și 455 alin. (2) pct. 3)-5) Cod de procedură penală.

Potrivit dispozițiilor art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 ale aceluiași cod.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal statuează, că recursul de pe rol, este declarat împotriva unei hotărâri judecătorești adoptată într-o altă procedură decât cele specificate în art. art. 452 și 455 alin. (2) pct. 3)-5) Cod de procedură penală și prin care nu a fost soluționat fondul unei cauze penale, prin urmare lipsește un careva suport legal pentru a fi atacată această hotărâre judecătorească cu recurs în anulare, respectiv nu întrunește cerințele legale de formă și conținut, urmând a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 1) Cod procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul, Ostapenco Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, privind constatarea încălcării drepturilor prevăzute de art. 186 alin. (6) Cod de procedură penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de 10 mai 2017.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie